

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **Ing. V. K.**, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Brně**, se sídlem nám. Svobody 4, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 11. 2008, č.j. 30 Ca 233/2008-15,

takto:

- I. Kasační stížnost se **o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce Ing. V. K. se podanou kasační stížností domáhá u Nejvyššího správního soudu vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 11. 2008, č. j. 30 Ca 233/2008 - 15, a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud v Brně (dále také „krajský soud“) napadeným usnesením ze dne 26. 11. 2008, č. j. 30 Ca 233/2008 - 15, odmítl žalobu Ing. V. K. (dále též „žalobce“), kterou se domáhal zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně (dále též „finanční ředitelství“) ze dne 12. 8. 2008, č. j. 13614/08 - 1500 - 708772, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu v Rožnově pod Radhoštěm (dále jen „správce daně“) ze dne 16. 5. 2008, č. j. 36321/08/404010/1150, o nevyhloučení zaměstnanců správce daně z daňového řízení, vydaného podle § 26 odst. 6 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, v tehdy platném znění (dále jen „zákon o správě daní a poplatků“). Krajský soud došel k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí finančního ředitelství je správním rozhodnutím, kterým se toliko upravuje vedení řízení ve smyslu ustanovení § 70 písm.c) s. ř. s., jež však není ve správním soudnictví samostatně přezkoumatelné. Žalobcem podanou správní žalobu proto podle ustanovení § 46 odst. 1 písm.d) s. ř. s. odmítl jako nepřípustnou s poukazem na ustanovení § 68 písm. e) s. ř. s. a na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Afs 20/2003 - 23, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 114/2004.

Proti tomuto usnesení krajského soudu podal žalobce Ing. V. K. jako stěžovatel (dále již jen „stěžovatel“) kasační stížnost, kterou explicitně opřel o ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a e) s. ř. s.

Stěžovatel především namítl, že krajský soud pochybil, pokud se nezabýval meritem věci a došel k závěru o nepřípustnosti žaloby. V důsledku tohoto pochybení pak krajský soud nesprávně posoudil zásadní právní otázky, nezabýval se jím namítanými vadami v řízení před správním orgánem, které rozvedl především v článku II. a III. žaloby a nevypořádal se ani s jím navrženými důkazy. Krajský soud pochybil i tím, pokud o žalobě rozhodoval dříve, než rozhodl o jeho procesním návrhu, aby mu byl pro řízení ustanoven zástupce z řad advokátů. Tímto postupem mu odepřel právo garantované ustanovením čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a

svobod. Ze všech shora uvedených důvodů proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu zrušil, a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Stěžovatel současně navrhl, aby byl osvobozen od soudního poplatku za kasační stížnost a byl mu ustanoven zástupce z řad advokátů pro řízení o tomto mimořádném opravném prostředku před Nejvyšším správním soudem.

Stěžovatel podal kasační stížnost opožděně.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.

Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 první věty s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.

Napadené usnesení krajského soudu ze dne 26. 11. 2008, č. j. 30 Ca 233/2008 - 15 bylo v této věci doručeno stěžovateli prostřednictvím držitele poštovní licence v pátek dne 19. 12. 2008. Lhůta k podání kasační stížnosti proti tomuto rozhodnutí krajského soudu proto skončila uplynutím pátku dne 2. 1. 2009. Jelikož stěžovatel podal kasační stížnost proti napadenému usnesení krajského soudu k poštovní přepravě (na pobočce České pošty s.p. ve Frýdlantu nad Ostravicí) až v sobotu dne 3. 1. 2009, stalo se tak zjevně po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, jejíž zmeškání nelze prominout (§ 106 odst. 2 věta poslední s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud proto z uvedeného důvodu usnesením odmítl kasační stížnost stěžovatele proti napadenému usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 11. 2008, č. j. 30 Ca 233/2008 - 15 jako opožděně podanou (§ 46 odst. 1 písm. b/ s. ř. s., za použití ustanovení § 120 s. ř. s.), aniž by se kasační stížností zabýval meritorně.

Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že stěžovatel není pro řízení o kasační stížnosti v souladu s požadavkem ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem, ani to, že není uhrazen soudní poplatek za podanou kasační stížnost. Bylo by však přepjatým formalismem a v rozporu se zásadou hospodárnosti soudního řízení, aby Nejvyšší správní soud, za procesní situace, kdy je kasační stížnost zjevně podána opožděně, vrátil spis zpět krajskému soudu k odstranění nedostatku v podmínkách řízení (*postup podle § 108 odst. 1 s. ř. s.*), namísto toho aby přímo rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti pro opožděnost (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2006, č. j. 8 Azs 6/2006 - 52, dostupné na www.nssoud.cz).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., za použití ustanovení § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** žádné opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. února 2009

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu